

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

28. september 2020

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2020/C 320/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2020/C 320/02	Sag C-113/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 26. marts 2020 — Luxaviation SA mod Ministre de l'Environnement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — direktiv 2003/87/EF — bøde for overskridelse af emissionskvoterne — ingen undtagelsesgrund i tilfælde af faktisk rådighed over ikke-returerede kvoter bortset fra force majeure — ikke mulighed for at tilpasse bødens størrelse — proportionalitetsprincippet — artikel 20, 41 og 47 samt artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)	2
2020/C 320/03	Sag C-468/19: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 13. februar 2020 — Regione Veneto mod HD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria regionale per il Veneto — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — veterankøretøjer — uensartet skattemæssig behandling inden for samme medlemsstat — rent intern situation — åbenbart afvisningsgrundlag)	3

2020/C 320/04	Sag C-32/20: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. juni 2020 — TJ mod Balga Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte di appello di Napoli — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – beskyttelse i tilfælde af ubegrundet opsigelse – artikel 20, 21, 34 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder – direktiv 98/59/EU – kollektiv afskedigelse – national lovgivning vedrørende den beskyttelse, der skal gives en arbejdstager, der er udsat for en uberettiget kollektiv afskedigelse på grund af tilsidesættelse af kriterierne for udvælgelse af de arbejdstager, der skal afskediges – ingen situation med gennemførelse af EU-retten, som omhandlet i artikel 51, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder – chartret om grundlæggende rettigheder finder ikke anvendelse – Domstolen åbenbart inkompetent)	3
2020/C 320/05	Sag C-162/20 P: Appel iværksat den 8. april 2020 af WV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-471/18, WV mod EU-Udenrigstjenesten	4
2020/C 320/06	Sag C-171/20 P: Appel iværksat den 8. april 2020 af WV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-43/19, WV mod EU-Udenrigstjenesten	5
2020/C 320/07	Sag C-172/20 P: Appel iværksat den 8. april 2020 af WV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-388/18, WV mod EU-Udenrigstjenesten	5
2020/C 320/08	Sag C-244/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 8. juni 2020 — F.C.I. mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	6
2020/C 320/09	Sag C-258/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 1 de Barcelona (Spanien) den 11. juni 2020 — HV mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	7
2020/C 320/10	Sag C-267/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de León (Spanien) den 15. juni 2020 — AB Volvo og DAF TRUCKS N.V. mod RM	8
2020/C 320/11	Sag C-268/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spanien) den 16. juni 2020 — XV mod Cajamar Caja Rural S.C.C.	8
2020/C 320/12	Sag C-281/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 26. juni 2020 — Ferimet S.L. mod Administración General del Estado	9
2020/C 320/13	Sag C-294/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 1. juli 2020 — GE Auto Service Leasing GMBH mod Tribunal Económico Administrativo Central	10
2020/C 320/14	Sag C-346/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 28. juli 2020 — UW mod Ryanair DAC	10
2020/C 320/15	Sag C-354/20: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 31. juli 2020 — europæisk arrestordre udstedt mod L, den anden part i sagen: Openbaar Ministerie	11
2020/C 320/16	Sag C-359/20 P: Appel iværksat den 31. juli 2020 af Talanton Anonymi Emporiki — Symvouleftiki — Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. maj 2020 i sag T-195/18, Talanton AE mod Kommissionen	12
2020/C 320/17	Sag C-364/20 P: Appel iværksat den 4. august 2020 af Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA og Cassandra Holding Company SIA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 14. maj 2020 i sag T-282/18, Bernis m.fl. mod SRB	13
2020/C 320/18	Sag C-164/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien, støttet af Den Franske Republik	15

2020/C 320/19	Sag C-165/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien, støttet af Den Franske Republik	15
2020/C 320/20	Sag C-217/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — La Gazza Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	15
2020/C 320/21	Sag C-218/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Latte Più Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	15
2020/C 320/22	Sag C-219/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Brenta Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	16
2020/C 320/23	Sag C-283/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. april 2020 — Liliana Beatriz Moya Privitello og Sergio Daniel Martín Durán mod Cajas Rurales Unidas og Sociedad Cooperativa de Crédito (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Almería — Spanien)	16
2020/C 320/24	Sag C-337/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Via Lattea Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	16
2020/C 320/25	Sag C-338/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Cooperativa Novalat Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	16
2020/C 320/26	Sag C-339/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Veneto Latte Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	17
2020/C 320/27	Sag C-534/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. juni 2020 — Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Núcleo de comunicaciones y control SL	17
2020/C 320/28	Sag C-536/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. februar 2020 — XW mod Landesamt für Verbraucherschutz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)	17
2020/C 320/29	Forenede sager C-694/18 — C-697/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2020 — Ente Público Radio Televisión Madrid (sag C-694/18), Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) (sag C-695/18), Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. (sag C-696/18) og Ente Público de Radiotelevisión de Castilla La Mancha (sag C-697/18) mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Económico Administrativo Central — Spanien)	17
2020/C 320/30	Sag C-726/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. april 2020 — FW og GY mod U.T.G. — Prefettura di Lucca (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien)	18
2020/C 320/31	Sag C-782/18: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. februar 2020 — Cofidis mod YP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance Epinal — Frankrig)	18
2020/C 320/32	Sag C-40/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2020 — EY mod Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, tidligere Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) — Ungarn)	18

2020/C 320/33	Sag C-305/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tiende Afdeling den 25. februar 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik	18
2020/C 320/34	Sag C-314/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 14. februar 2020 — R.C.C. mod M.O.L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)	19
2020/C 320/35	Sag C-438/19: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 24. april 2020 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Frontline Digital GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)	19
2020/C 320/36	Sag C-464/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Latte Villafranca Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)	19
2020/C 320/37	Sag C-522/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. februar 2020 — DC mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 6 de Ceuta — Spanien)	19
2020/C 320/38	Sag C-524/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. februar 2020 — Investcapital Ltd mod FE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Nules — Spanien)	20
2020/C 320/39	Sag C-525/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2020 — GF mod Subdelegación del Gobierno en Toledo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)	20
2020/C 320/40	Sag C-685/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. marts 2020 — OK mod Daimler AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankenthal — Tyskland)	20
2020/C 320/41	Sag C-687/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2020 — Ryanair Ltd mod PJ (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)	20
2020/C 320/42	Sag C-759/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. maj 2020 — PG mod Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Gera — Tyskland)	21
2020/C 320/43	Forenede sager C-763/19 — C-765/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2020 — D.S. (sag C-763/19) mod S.P. m.fl., procesdeltager: Prokurator Regionalny w Krakowie, C. S.A. w P. (sag C-764/19) mod Syndyk masy upadłości I.T. w O. w upadłości likwidacyjnej, procesdeltager: Prokurator Regionalny w Krakowie, M.Ś. og I.Ś. (sag C-765/19) mod R.B.P. Spółka Akcyjna, procesdeltagere: Prokurator Regionalny w Krakowie og Rzecznik Praw Obywatelskich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Krakowie — Polen)	21
2020/C 320/44	Sag C-785/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. april 2020 — Koch Media GmbH mod HC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Saarbrücken — Tyskland)	21
2020/C 320/45	Sag C-792/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. februar 2020 — TUIfly GmbH mod EUflight.de GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)	21
2020/C 320/46	Sag C-797/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — B-GmbH mod Finanzamt D (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)	22
2020/C 320/47	Sag C-805/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. marts 2020 — CT mod VINI GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Salzburg — Østrig)	22

2020/C 320/48	Sag C-814/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. marts 2020 — AC, TM, GM og MM mod ABC Sl og XYZ Plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og Queen's Bench Division (Divisional Court) — Det Forenede Kongerige)	22
2020/C 320/49	Sag C-816/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 2020 — QF mod Germanwings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)	22
2020/C 320/50	Sag C-861/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident 5. marts 2020 — LJ mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona — Spanien)	23
2020/C 320/51	Sag C-880/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. april 2020 — VZ mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland)	23
2020/C 320/52	Sag C-918/19: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2020 — GDVI Verbraucherhilfe GmbH mod Swiss International Air Lines AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)	23
2020/C 320/53	Sag C-10/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2020 — Flightright GmbH mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland) . .	23
Retten		
2020/C 320/54	Sag T-197/20: Sag anlagt den 16. august 2020 — JT mod EUIPO — Carrasco Pirard m.fl. (QUILAPAYÚN)	24
2020/C 320/55	Sag T-483/20: Sag anlagt den 31. juli 2020 — Tecnica Group mod EUIPO — Zeitneu (formen på en støvle)	24
2020/C 320/56	Sag T-486/20: Sag anlagt den 3. august 2020 — H&H mod EUIPO — Giuliani (Suisse)	25
2020/C 320/57	Sag T-488/20: Sag anlagt den 5. august 2020 — Guerlain mod EUIPO (formen på en aflang, konisk og cylindrisk læbestift)	26
2020/C 320/58	Sag T-493/20: Sag anlagt den 28. juli 2020 — Sfera Joven mod EUIPO — Koc (SFORA WEAR) . . .	27
2020/C 320/59	Sag T-501/20: Sag anlagt den 10. august 2020 — Makk mod EUIPO — Ubati Luxury Cosmetics (PANTA RHEI)	28
2020/C 320/60	Sag T-504/20: Sag anlagt den 11. august 2020 — Soapland mod EUIPO — Norma (Manòu)	28
2020/C 320/61	Sag T-505/20: Sag anlagt den 11. august 2020 — Guo mod EUIPO — Sand Cph (sandriver)	29
2020/C 320/62	Sag T-509/20: Sag anlagt den 14. august 2020 — Daimler mod Kommissionen	30
2020/C 320/63	Sag T-511/20: Sag anlagt den 12. august 2020 — Zardini mod Kommissionen	32
2020/C 320/64	Sag T-513/20: Sag anlagt den 14. august 2020 — Asempre mod Kommissionen	32

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2020/C 320/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 313 af 21.9.2020

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 304 af 14.9.2020

EUT C 297 af 7.9.2020

EUT C 287 af 31.8.2020

EUT C 279 af 24.8.2020

EUT C 271 af 17.8.2020

EUT C 262 af 10.8.2020

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 26. marts 2020 — Luxaviation SA mod Ministre de l'Environnement (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative — Luxembourg)

(Sag C-113/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner – direktiv 2003/87/EF – bøde for overskridelse af emissionskvoterne – ingen undtagelsesgrund i tilfælde af faktisk rådighed over ikke-retturnerede kvoter bortset fra force majeure – ikke mulighed for at tilpasse bødens størrelse – proportionalitetsprincippet – artikel 20, 41 og 47 samt artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2020/C 320/02)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luxaviation SA

Sagsøgt: Ministre de l'Environnement

Konklusion

- 1) Artikel 20 og 47 samt artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den faste bøde, der er fastsat i artikel 16, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/29/EF af 23. april 2009, ikke ledsages af en tilpasningsmulighed for den nationale retsinstans.
- 2) Artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på den situation, der består i at afgøre, om medlemsstaterne har en pligt og ikke blot en mulighed for at indføre ordninger for advarsler, påmindelser og tidligere returnering, der kan gøre det muligt for driftsledere i god tro at være fuldt informerede om deres returneringspligt og således ikke løbe en risiko for at blive pålagt en bøde i henhold til artikel 16, stk. 3, i direktiv 2003/87, som ændret ved direktiv 2009/29.
- 3) Princippet om beskyttelse af den berettigede forventning skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for, at den i artikel 16, stk. 3, i direktiv 2003/87, som ændret ved direktiv 2009/29, fastsatte bøde pålægges i en situation, hvor de kompetente myndigheder ikke har advaret driftslederen inden udløbet af fristen for returnering, selv om de — uden at være forpligtet hertil — havde gjort dette året før.

- 4) Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om begrebet »tilfælde af force majeure« som omhandlet i præmis 31 i dom af 17. oktober 2013, Billerud Karlsborg og Billerud Skärblacka (C-203/12, EU:C:2013:664), finder anvendelse på en situation som den i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 29.4.2019.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 13. februar 2020 — Regione Veneto mod HD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria regionale per il Veneto — Italien)

(Sag C-468/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – veterankøretøjer – uensartet skattemæssig behandling inden for samme medlemsstat – rent intern situation – åbenbart afvisningsgrundlag)

(2020/C 320/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria regionale per il Veneto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Regione Veneto

Sagsøgt: HD

Konklusion

Den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Commissione tributaria regionale del Veneto (appeldomstolen i skatte- og afgiftsretlige sager i Veneto-regionen, Italien) har indgivet ved afgørelse af 10. juni 2019, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 21.10.2019.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 4. juni 2020 — TJ mod Balga Srl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte di appello di Napoli — Italien)

(Sag C-32/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement – artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – beskyttelse i tilfælde af ubegrundet opsigelse – artikel 20, 21, 34 og 47 i chartret om grundlæggende rettigheder – direktiv 98/59/EU – kollektiv afskedigelse – national lovgivning vedrørende den beskyttelse, der skal gives en arbejdstager, der er udsat for en uberettiget kollektiv afskedigelse på grund af tilsidesættelse af kriterierne for udvælgelse af de arbejdstager, der skal afskediges – ingen situation med gennemførelse af EU-retten, som omhandlet i artikel 51, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder – chartret om grundlæggende rettigheder finder ikke anvendelse – Domstolen åbenbart inkompetent)

(2020/C 320/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte di appello di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TJ

Sagsøgt: Balga Srl

Konklusion

Det er åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som Corte d'appello di Napoli (appeldomstol i Napoli, Italien) har forelagt ved afgørelse af 18. september 2019.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

Appel iværksat den 8. april 2020 af WV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-471/18, WV mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-162/20 P)

(2020/C 320/05)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: WV (ved avocat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 29. januar 2020 i sag T-471/18 ophæves, for så vidt som Retten herved frifandt EU-Udenrigstjenesten, idet det var åbenbart, at søgsmålet delvis ikke kunne antages til realitetsbehandling, delvis var retligt ugrundet, og pålagde appellanten at bære sagsomkostningerne.
- I henhold til artikel 184 i Den Europæiske Unions Domstols procesreglement tilpligtes den oprindelige sagsøgte at bære alle sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med søgsmålet ved Den Europæiske Unions Ret.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, således at denne kan træffe afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten er af den opfattelse, at Retten med den appellerede kendelse har tilsidesat princippet om den frie bevisbedømmelse og begrebet om en række samstemmende indicier, og at den som følge heraf har tilsidesat bevisbyrdereglerne, bl.a. for så vidt angår de beviser og indicier, der er fremført af appellanten vedrørende den påståede tilsidesættelse af artikel 1e og artikel 12a i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Appellanten har med sit eneste appelanbringende gjort gældende, at der foreligger forskelsbehandling, at der i den appellerede kendelse er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, og at førsteinstansretten har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der har medført en urigtig retlig begrundelse.

Appel iværksat den 8. april 2020 af WV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-43/19, WV mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-171/20 P)

(2020/C 320/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: WV (ved avocat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 29. januar 2020 i sag T-43/19 ophæves, for så vidt som Retten herved afviste søgsmålet og pålagde appellanten at bære sagsomkostningerne.
- I henhold til artikel 184 i Den Europæiske Unions Domstols procesreglement tilpligtes den oprindelige sagsøgte at bære alle sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med søgsmålet ved Den Europæiske Unions Ret.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, således at denne kan træffe afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten er af den opfattelse, at Retten med den appellerede kendelse har tilsidesat princippet om den frie bevisbedømmelse og begrebet om en række samstemmende indicier, og at den som følge heraf har tilsidesat bevisbyrdereglerne, bl.a. for så vidt angår de argumenter og indicier, der er fremført vedrørende den retlige karakter af den ansøgning om erstatning, som appellanten indgav til EU-Udenrigstjenesten i medfør af artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Appellanten har med sit eneste appelanbringende gjort gældende, at der foreligger forskelsbehandling, at der i den appellerede kendelse er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, og at førsteinstansretten har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der har medført en urigtig retlig begrundelse.

Appel iværksat den 8. april 2020 af WV til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 29. januar 2020 i sag T-388/18, WV mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-172/20 P)

(2020/C 320/07)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: WV (ved avocat É. Boigelot)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 29. januar 2020 i sag T-388/18 ophæves, for så vidt som Retten herved afviste appellans oprindelige annullationssøgsmål og pålagde appellanten at bære sagsomkostningerne.

- I henhold til artikel 184 i Den Europæiske Unions Domstols procesreglement tilpligtes den oprindelige sagsøgte at bære alle sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med søgsmålet ved Den Europæiske Unions Ret.
- Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, således at denne kan træffe afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten er af den opfattelse, at Retten med den appellerede kendelse har tilsidesat princippet om den frie bevisbedømmelse og begrebet om en række samstemmende indicier, og at den som følge heraf har tilsidesat bevisbyrdereglerne, bl.a. for så vidt angår de argumenter og indicier, der er fremført vedrørende beregningen af den frist, som appellanten havde til at anfægte EU-Udenrigstjenestens afgørelse.

Appellanten har med sit eneste appelanbringende gjort gældende, at der foreligger forskelsbehandling, at der i den appellerede kendelse er foretaget en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, og at førsteinstansretten har foretaget et åbenbart urigtigt skøn, der har medført en urigtig retlig begrundelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spanien) den 8. juni 2020 — F.C.I. mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sag C-244/20)

(2020/C 320/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i hovedsagen

Appellant: F.C.I.

Appelindstævnt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 3, stk. 2, i direktiv 79/7 af 18. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (⁽¹⁾), hvorefter ydelser til efterladte samt familieydelse udelukkes fra direktivets anvendelsesområde, kendes ugyldig, eller anses for ugyldig, eftersom bestemmelsen er i strid med et af EU-rettens grundlæggende principper, nemlig princippet om ligestilling af mænd og kvinder, der er forankret som en af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier i artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, i artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og som grundlæggende rettighed i artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt i Domstolens mangeårige og faste praksis?
2. Skal artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1 i tillægsprotokol nr. 1 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, fortolkes således, at disse bestemmelser er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det — i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf — i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i Código Civil Catalán (den catalanske civillovbog)?

3. Skal et så grundlæggende EU-retligt princip som princippet om ligestilling af mænd og kvinder, der anses for en grundlæggende værdi i henhold til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union, og forbuddet mod forskelsbehandling på grundlag af køn, der er anerkendt som en grundlæggende rettighed i artikel 21 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det — i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf — i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i den catalanske civillovbog, til skade for langt flere kvinder end mænd?
4. Skal forbuddet mod forskelsbehandling på grund af »fødsel«, eller subsidiært på grund af »tilhørsforhold til et nationalt mindretal«, som forbudte årsager eller »grunde« til forskelsbehandling i henhold til artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 14 i den europæiske menneskerettighedskonvention, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national foranstaltning som den i hovedsagen omhandlede (som er indført på grundlag af den af Tribunal Constitucional (forfatningsdomstol) afsagte dom nr. 40/2014 af 11.3.2014, den nationale retspraksis, hvorved dommen er blevet fortolket, og den ændring af lovgivningen, der har fundet sted med henblik på opfyldelse heraf), hvorefter det — i praksis og som følge af det generelle manglende kendskab til kravet om formalisering og manglen på en overgangsperiode i forbindelse med opfyldelsen heraf — i første omgang er blevet umuliggjort og sidenhen er gjort særdeles vanskeligt at opnå adgang til den enkepension på grundlag af et papirløst samlivsforhold, der er fastsat i den catalanske civillovbog?

(¹) Rådets direktiv 79/9/EØF af 19.12.1978 om ændring af direktiv 77/391/EØF om indførelse af en fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg (EFT 1979, L 6, s. 27).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona (Spanien) den 11. juni 2020 — HV mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Sag C-258/20)

(2020/C 320/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: HV

Sagsøgt: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Præjudicielt spørgsmål

Skal Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring (¹) fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede (TRLGSS' artikel 60, stk. 4), hvorefter der fastsættes en ret til et pensionstillæg for kvinder, der har fået mindst to biologiske eller adopterede børn, og som modtager en bidragsbaseret pension, mens andre kvinder, der befinder sig i samme situation, ikke har ret til et sådant pensionstillæg, fordi de frivilligt har valgt at lade sig førtidspensionere, hvilket lovmæssigt stiller højere krav til indbetalingen af bidrag end en almindelig pension, med de samme eller meget lignende alderskrav og med de samme vanskeligheder i forhold til at forblive på arbejdsmarkedet som følge af, at de er kvinder?

(¹) EFT 1979, L 6, s. 24.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de León (Spanien) den 15. juni 2020 — AB Volvo og DAF TRUCKS N.V. mod RM

(Sag C-267/20)

(2020/C 320/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de León

Parter i hovedsagen

Sagsøgte [og appellanter]: AB Volvo og DAF TRUCKS N.V.

Sagsøger [og indstævnt]: RM

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 101 TEUF og effektivitetsprincippet fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af en national bestemmelse, hvorefter søgsmålsfristen på 5 år, der er fastsat i direktivets artikel 10, samt artikel 17 om retslig vurdering af tabet, ikke finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, idet den fastsætter skæringstidspunktet for den tilbagevirkende kraft på tidspunktet for sanktionen og ikke på tidspunktet for anlæggelsen af søgsmålet?
- 2) Skal artikel 22, stk. 2, i direktiv 2014/104/EU ⁽¹⁾ og udtrykket »tilbagevirkende kraft« fortolkes således, at direktivets artikel 10 finder anvendelse på et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der, selv om det er anlagt efter ikrafttrædelsen af direktivet og gennemførelsesbestemmelserne, ikke desto mindre vedrører tidligere faktiske omstændigheder eller sanktioner?
- 3) Når der anvendes en bestemmelse som den i artikel 76 i Ley de Defensa de la Competencia (lov om beskyttelse af konkurrencen), skal artikel 17 i direktiv 2014/104/EU om retslig vurdering af tabet da fortolkes således, at der er tale om en processuel bestemmelse, der finder anvendelse i hovedsagen, hvor søgsmålet er anlagt efter ikrafttrædelsen af den nationale gennemførelsesbestemmelse?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26.11.2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret (EUT 2014, L 349, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Spanien) den 16. juni 2020 — XV mod Cajamar Caja Rural S.C.C.

(Sag C-268/20)

(2020/C 320/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XV

Sagsøgt: Cajamar Caja Rural S.C.C.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) i sine domme 44-49 af 23.1.2019 har fastsat et entydigt kriterium om, at kontraktvilkår — i forbrugeraftaler om lån mod pant i fast ejendom — der ikke er individuelt forhandlet, og som foreskriver, at samtlige udgifter ved stiftelse af lån mod pant i fast ejendom skal afholdes af låntageren, er urimelige, og at de forskellige udgifter, som er omfattet af det urimelige kontraktvilkår, der er erklæret ugyldigt, skal fordeles mellem den långivende bankenhed, som er den konciperende part, og låntageren, som er forbruger, med henblik på at begrænse tilbagebetalingen af de beløb, som er blevet betalt uretmæssigt i henhold til national lovgivning?

Er det med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere og den EU-retspraksis, der uddyber denne beskyttelse, i henhold til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, navnlig dettes artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, foreneligt med EU-retten, at Tribunal Supremo (øverste domstol) anlægger en udvidet fortolkning af et kontraktvilkår, som er ugyldigt, fordi det er urimeligt, når ophævelsen af vilkåret og virkningerne heraf ikke har indflydelse på, om låneaftalen mod pant i fast ejendom opretholdes?

- 2) Er det med hensyn til artikel 394 i LEC, som fastsætter et kriterium om, at den tabende part bærer sagsomkostningerne, såfremt et urimeligt kontraktvilkår om udgifter ophæves, men virkningerne af denne ophævelse begrænser sig til en fordeling af de førnævnte udgifter, i strid med det EU-retlige effektivitetsprincip og princippet om, at urimelige kontraktvilkår ikke binder forbrugeren, når det fastslås, at der kun er blevet givet delvis medhold, og vil dette kunne fortolkes således, at der skabes en omvendt afskrækkende virkning og en efterfølgende manglende beskyttelse af forbrugernes og brugernes legitime interesser?

⁽¹⁾ EFT 1993, L 95, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 26. juni 2020 —
Ferimet S.L. mod Administración General del Estado**

(Sag C-281/20)

(2020/C 320/12)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Appellant: Ferimet S.L.

Indstævnt: Administración General del Estado

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 168 og hermed forbundne bestemmelser i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾, princippet om afgiftsneutralitet, der følger af dette direktiv, og den tilknyttede praksis fra Domstolen fortolkes således, at disse ikke tillader fradrag af indgående moms for virksomheder, der ved hjælp af en ordning for omvendt betalingspligt, eller »reverse charge«-proceduren i henhold til EU-rettens terminologi, udsteder et bevisdokument (faktura) for erhvervelse af varer med angivelse af en fiktiv leverandør, selv om det er uomtvistet, at erhvervelsen reelt blev foretaget af den pågældende virksomhed, som anvendte det indkøbte materiel som led i sit erhverv?

2. Såfremt en praksis som den således beskrevne — som den pågældende skal anses for at have haft kendskab til — kan kvalificeres som misbrug eller svig, således at fradrag for indgående moms ikke kan tillades, er det da med henblik på at nægte dette fradrag nødvendigt fuldt ud at bevise, at der foreligger en afgiftsfordel, der er uforenelig med de mål, som er opstillet i momslovgivningen?
3. Hvis et sådant bevis er nødvendigt, ønskes det endelig oplyst, om den afgiftsfordel, som ville danne grundlag for at nægte fradrag, og som i givet fald skal identificeres i det konkrete tilfælde, udelukkende skal bedømmes i forhold til den afgiftspligtige (køberen af varerne), eller om den eventuelt bør bedømmes i forhold til andre parter, som er involveret i transaktionen?

(¹) EUT 2006, L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 1. juli 2020 — GE Auto Service Leasing GMBH mod Tribunal Económico Administrativo Central

(Sag C-294/20)

(2020/C 320/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GE Auto Service Leasing GMBH

Sagsøgt: Tribunal Económico Administrativo Central

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det godtages, at en afgiftspligtig person, efter flere gange at være blevet anmodet af skatte- og afgiftsmyndigheden om at bevise, at betingelserne for tilbagebetaling er opfyldt, uden rimelig grund undlader at efterkomme denne anmodning og, efter at være blevet nægtet tilbagebetaling, udsætter fremsættelsen af dokumentationen til tidspunktet for klagebehandlingen eller retsprocessen?
- 2) Kan det anses for misbrug af rettigheder, når den afgiftspligtige person uden gyldig grund afstår fra at fremlægge de nødvendige oplysninger for skatte- og afgiftsmyndigheden til støtte for sine rettigheder, på trods af at den afgiftspligtige fik mulighed herfor og blev anmodet herom, og disse oplysninger derimod senere afgives frivilligt til klageorganet eller retsinstansen?
- 3) Mister den ikkeetablerede afgiftspligtige person sin ret til tilbagebetaling efter udløbet af den frist, der er fastsat eller indrømmet med henblik herpå — enten fordi den pågældende uden rimelig grund har undladt at fremlægge de oplysninger, der er relevante for at godtgøre retten til tilbagebetaling, inden for den fastsatte frist, eller som følge af sin retsstridige adfærd — og når myndighederne har truffet afgørelse om afslag på tilbagebetaling?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 28. juli 2020 — UW mod Ryanair DAC

(Sag C-346/20)

(2020/C 320/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UW

Sagsøgt: Ryanair DAC

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en flyvnings lange forsinkelse også kan »skyldes« usædvanlige omstændigheder, når disse omstændigheder er indtruffet dagen før på en forudgående flyvning med det fly, med hvilket den førstnævnte flyvning efter planen skulle udføres?

Sagen blev med Domstolens kendelse af 6. august 2020 slettet fra Domstolens register.

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 31. juli 2020 — europæisk arrestordre udstedt mod L, den anden part i sagen: Openbaar Ministerie

(Sag C-354/20)

(2020/C 320/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Europæisk arrestordre udstedt mod: L

Den anden part i sagen: Openbaar Ministerie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er rammeafgørelse 2002/584/RIA ⁽¹⁾, artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og/eller chartrets artikel 47, stk. 2, faktisk til hinder for, at den fuldbyrdende judicielle myndighed fuldbyrder en europæisk arrestordre, som er udstedt af en ret, når den nationale lovgivning i den udstedende medlemsstat efter udstedelsen af denne europæiske arrestordre er blevet ændret på en sådan måde, at denne ret ikke længere opfylder kravet om adgang til en effektiv domstolsbeskyttelse/effektiv retsbeskyttelse, fordi lovgivningen ikke længere sikrer denne rets uafhængighed?
- 2) Er rammeafgørelse 2002/584/RIA og chartrets artikel 47, stk. 2, faktisk til hinder for, at den fuldbyrdende judicielle myndighed fuldbyrder en europæisk arrestordre, såfremt den konstaterer, at der i den udstedende medlemsstat er reel risiko for krænkelse af enhver tiltalt persons grundlæggende ret til en uafhængig domstol — og således også for den eftersøgte — uanset hvilken retsinstans, der i denne medlemsstat har kompetence i de procedurer, som den eftersøgte person vil blive undergivet, og uanset den eftersøgte personlige situation, beskaffenheden af den lovovertrædelse, som vedkommende retsforfølges for, og de faktiske omstændigheder, som udgør grundlaget for den europæiske arrestordre, hvilken reelle risiko er knyttet til den omstændighed, at domstolene i den udstedende medlemsstat ikke længere er uafhængige som følge af systemiske og generelle mangler?

3) Er rammeafgørelse 2002/584/RIA og chartrets artikel 47, stk. 2, faktisk til hinder for, at den fuldbyrdende judicielle myndighed fuldbyrder en europæisk arrestordre, såfremt den konstaterer, at

- der ved en ret i den udstedende medlemsstat er reel risiko for krænkelse af enhver tiltalt persons grundlæggende ret til en retfærdig rettergang, hvilken risiko er knyttet til systemiske og generelle mangler med hensyn til retsvæsenets uafhængighed i denne medlemsstat,
- disse systemiske og generelle mangler ikke alene kan have, men faktisk også har, negative konsekvenser for de domstole i denne medlemsstat, der har kompetence i de procedurer, som den eftersøgte person, skal undergives, og
- der derfor er alvorlige og på faktiske omstændigheder beroende grunde til at antage, at den eftersøgte person løber en reel risiko for krænkelse af sin grundlæggende ret til en uafhængig domstol og dermed af kerneindholdet i vedkommendes ret til en retfærdig rettergang,

selv om den eftersøgte person, ud over de systemiske og generelle mangler, ikke har givet udtryk for specifikke bekymringer, og selv om den eftersøgte persons personlige situation, beskaffenheden af den lovovertrædelse, som vedkommende retsforfølges for, og de omstændigheder, som udgør grundlaget for den europæiske arrestordre, ud over de systemiske og generelle mangler, ikke giver anledning til frygt for, at den udøvende og/eller lovgivende magt udøver et konkret pres på eller påvirker vedkommendes straffesag?

(¹) Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EUT 2002, L 190, s. 1).

Appel iværksat den 31. juli 2020 af Talanton Anonymi Emporiki — Symvouleftiki — Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. maj 2020 i sag T-195/18, Talanton AE mod Kommissionen

(Sag C-359/20 P)

(2020/C 320/16)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Talanton Anonymi Emporiki — Symvouleftiki — Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (ved dikigoroï K. Damis og M. Angelopoulos)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 13. maj 2020 i sag T-195/18, Talanton Anonymi Emporiki — Symvouleftiki — Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon mod Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Der gives medhold i den sag, der blev anlagt af sagsøgeren/appellanten den 16. marts 2018.
- Sagsøgtes/appelindstævntes modkrav afvises.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale omkostningerne afholdt af appellanten.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retlig fejl — urigtig anvendelse af princippet om god tro i forbindelse med opfyldelsen af de kontraktmæssige forpligtelser og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, som indebærer, at EU-institutionerne skal udøve deres beføjelser inden for en rimelig frist.
 - Med det første led af det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat rækkevidden af princippet om en rimelig frist, idet den undlod at tage alle relevante faktisk omstændigheder i sagen i betragtning.
 - Med det andet led af det første anbringende har appellanten gjort gældende, at såvel sagens varighed som den af Kommissionen indtagne holdning under sagen gav anledning til en berettiget forventning hos appellanten om, at der ikke ville blive foretaget finansielle korrektioner i forhold til appellanten.
- 2) Retlig fejl — urigtig anvendelse af princippet om god tro, hvad angår anerkendelsen af Kommissionens tilsidesættelse af bestemmelserne om underentreprise i forbindelse med kontrol.
 - Retten har begået en retlig fejl, idet den har anvendt artikel 1134 i den belgiske civile lovbog, således som denne bestemmelse er fortolket af den belgiske kassationsdomstol, forkert.

Appel iværksat den 4. august 2020 af Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA og Cassandra Holding Company SIA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Tiende Afdeling) den 14. maj 2020 i sag T-282/18, Bernis m.fl. mod SRB

(Sag C-364/20 P)

(2020/C 320/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA og Cassandra Holding Company SIA (ved Rechtsanwalt O.H. Behrends)

Den andre parter i appelsagen: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB) og Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- Rettens kendelse ophæves.
- Det fastslås, at annulationssøgsmålet kan antages til realitetsbehandling.
- Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe afgørelse i annulationssøgsmålet.
- ECB tilpligtes at betale appellanternes omkostninger og omkostningerne i forbindelse med appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremført følgende anbringender.

Første anbringende er, at Retten begik en retlig fejl ved at lægge den omstændighed til grund, at forordning nr. 806/2014 ⁽¹⁾ ikke, under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, indeholder bestemmelser om likvidation af et kreditinstitut. Appellanterne har gjort gældende, at dette aspekt vedrører lovligheden af SRB's anfægtede afgørelser af 23. februar 2018 og således sagens realitet, mens antagelsen til realitetsbehandling alene afhænger af den måde, hvorpå SRB rent faktisk handlede (ikke hvordan SRB skulle have handlet).

Andet anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at behandle den omstændighed, at den luxembourgske ret afviste Luxembourg NRA's søgsmål med påstand om opløsning og afvikling af ABLV Luxembourg, som et hensyn til støtte for dens konklusion om afvisning fra realitetsbehandling. En national rets afvisning af en afgørelse fra en EU-institution medfører ikke, at denne afgørelse ikke eksisterer og fjerner ikke nødvendigheden af, at EU's retsinstanser annullerer denne.

Tredje anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at antage, at den frivillige karakter af opløsningen af ABLV Bank som et anliggende i lettisk ret er relevant, hvis opløsningen, således som Retten bekræfter, var påbudt ved SRB's afgørelser.

Fjerde anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at antage, at en tilstrækkelig direkte retsvirkning er udelukket på grund af den omstændighed, at implementeringen af de anfægtede afgørelser involverer anvendelse af national ret. Anvendelse af national ret i sammenhæng med implementeringen er irrelevant, så længe den påståede retsvirkning af retsaktens reguleres af EU-ret.

Femte anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at den jurisdiktions-specifikke karakter af implementeringen af retsaktens er relevant i henhold til artikel 263 TEUF.

Sjette anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at antage, at ethvert skøn fra nationale myndigheders side i sammenhæng med implementeringen udelukker direkte retsvirkning.

Syvende anbringende om, at Retten støttede sig til en forkert forståelse af begrebet »mellemkommende regler« som udviklet i retspraksis.

Ottende anbringende om, at Retten udledte forkerte konklusioner alene af de anfægtede afgørelses form.

Niende anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at anvende artikel 263 TEUF i lyset af den specifikke vejledning, der er indeholdt i forordning nr. 806/2014 hvad angår muligheden for at revidere retsakter fra SRB.

Tiende anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved ikke at tage hensyn til appellanternes rettigheder i henhold til artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og skabte en lakune i retsbeskyttelsen.

Ellevte anbringende, hvorefter det ud fra et forsigtighedshensyn gøres gældende, at den appellerede kendelse ville være baseret på en åbenbar fordrejning af de anfægtede retsakter, hvis den blev fortolket således, at det heri fastslås, at de anfægtede retsakter ikke påbød en opløsning af ABLV Latvia og ABLV Luxembourg. Dette anbringende gøres udelukkende gældende af forsigtighedshensyn. Appellanterne tror ikke, at der er basis for at fortolke den appellerede kendelse på denne måde.

Tolvte anbringende om, at den appellerede kendelse er baseret på en forkert fortolkning af relevant retspraksis, herunder Domstolens afgørelser i Trasta Komercbanka m.fl. mod ECB (sag C-663/17) og Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen (sag C-463/10).

Trettende anbringende om, at begrundelsen for den appellerede kendelse er mangelfuld.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod
Kongeriget Spanien, støttet af Den Franske Republik**

(Sag C-164/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/18)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 30.4.2018.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. juni 2020 — Europa-Kommissionen mod
Kongeriget Spanien, støttet af Den Franske Republik**

(Sag C-165/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/19)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 152 af 30.4.2018.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — La Gazza Srl m.fl. mod Agenzia
per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Consiglio di Stato — Italien)**

(Sag C-217/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/20)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Latte Più Srl m.fl. mod Agenzia per
le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Consiglio di Stato — Italien)**

(Sag C-218/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/21)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Brenta Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-219/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/22)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 240 af 9.7.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. april 2020 — Liliana Beatriz Moya Privitello og Sergio Daniel Martín Durán mod Cajas Rurales Unidas og Sociedad Cooperativa de Crédito (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Almería — Spanien)

(Sag C-283/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/23)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 259 af 23.7.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Via Lattea Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-337/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/24)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Cooperativa Novalat Srl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-338/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/25)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Veneto Latte Scrl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-339/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/26)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 285 af 13.8.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. juni 2020 — Xabier Uribe-Etxebarria Jiménez mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret og Núcleo de comunicaciones y control SL

(Sag C-534/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/27)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 14.1.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. februar 2020 — XW mod Landesamt für Verbraucherschutz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Sag C-536/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/28)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 427 af 26.11.2018.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2020 — Ente Público Radio Televisión Madrid (sag C-694/18), Agencia Pública Empresarial de la Radio y Televisión de Andalucía (RTVA) (sag C-695/18), Radiotelevisión del Principado de Asturias S.A.U. (sag C-696/18) og Ente Público de Radiotelevisión de Castilla La Mancha (sag C-697/18) mod Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Económico Administrativo Central — Spanien)

(Forenede sager C-694/18 — C-697/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/29)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 25.2.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. april 2020 — FW og GY mod U.T.G. — Prefettura di Lucca (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Toscana — Italien)

(Sag C-726/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/30)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 11.3.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. februar 2020 — Cofidis mod YP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance Epinal — Frankrig)

(Sag C-782/18) ⁽¹⁾

(2020/C 320/31)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 11.2.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2020 — EY mod Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, tidligere Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Törvényszék (tidligere Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság) — Ungarn)

(Sag C-40/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/32)

Processprog: ungarsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 15.4.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tiende Afdeling den 25. februar 2020 — Europa-Kommissionen mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-305/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/33)

Processprog: tjekkisk

Formanden for Tiende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 24.6.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 14. februar 2020 — R.C.C. mod M. O.L. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanien)

(Sag C-314/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/34)

Processprog: spansk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 280 af 19.8.2019.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette Afdeling den 24. april 2020 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Frontline Digital GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-438/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/35)

Processprog: tysk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 30.9.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — Latte Villafranca Scrl m.fl. mod Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) og Regione Veneto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-464/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/36)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 21.10.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. februar 2020 — DC mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta — Spanien)

(Sag C-522/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/37)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 413 af 9.12.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. februar 2020 — Investcapital Ltd mod FE
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Nules — Spanien)**

(Sag C-524/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/38)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 363 af 28.10.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2020 — GF mod Subdelegación del Gobierno
en Toledo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La
Mancha — Spanien)**

(Sag C-525/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/39)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 432 af 23.12.2019.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. marts 2020 — OK mod Daimler AG (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankenthal — Tyskland)**

(Sag C-685/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/40)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2020 — Ryanair Ltd mod PJ (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)**

(Sag C-687/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/41)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 399 af 25.11.2019.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18. maj 2020 — PG mod Volkswagen AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Gera — Tyskland)

(Sag C-759/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/42)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2020 — D.S. (sag C-763/19) mod S.P. m.fl., procesdeltager: Prokurator Regionalny w Krakowie, C. S.A. w P. (sag C-764/19) mod Syndyk masy upadłości I.T. w O. w upadłości likwidacyjnej, procesdeltager: Prokurator Regionalny w Krakowie, M.Ś. og I.Ś. (sag C-765/19) mod R.B.P. Spółka Akcyjna, procesdeltagere: Prokurator Regionalny w Krakowie og Rzecznik Praw Obywatelskich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Apelacyjny w Krakowie — Polen)

(Forenede sager C-763/19 — C-765/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/43)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. april 2020 — Koch Media GmbH mod HC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Saarbrücken — Tyskland)

(Sag C-785/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/44)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 12. februar 2020 — TUIfly GmbH mod EUflight.de GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-792/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/45)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. februar 2020 — B-GmbH mod Finanzamt D
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)**

(Sag C-797/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/46)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 27.1.2020.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. marts 2020 — CT mod VINI GmbH (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Salzburg — Østrig)**

(Sag C-805/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/47)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 77 af 9.3.2020.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. marts 2020 — AC, TM, GM og MM mod ABC Sl og
XYZ Plc (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (England & Wales) og
Queen's Bench Division (Divisional Court) — Det Forenede Kongerige)**

(Sag C-814/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/48)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 10 af 13.1.2020.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. marts 2020 — QF mod Germanwings GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)**

(Sag C-816/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/49)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 10.2.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident 5. marts 2020 — LJ mod Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social no 26 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-861/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/50)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 54 af 17.2.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23. april 2020 — VZ mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-880/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/51)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 87 af 16.3.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11. marts 2020 — GDVI Verbraucherhilfe GmbH mod Swiss International Air Lines AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-918/19) ⁽¹⁾

(2020/C 320/52)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 23.3.2020.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2020 — Flightright GmbH mod Eurowings GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-10/20) ⁽¹⁾

(2020/C 320/53)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 161 af 11.5.2020.

RET TEN

Sag anlagt den 16. august 2020 — JT mod EUIPO — Carrasco Pirard m.fl. (QUILAPAYÚN)

(Sag T-197/20)

(2020/C 320/54)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: JT (ved advokat A. Mena Valenzuela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Eduardo Carrasco Pirard og 7 andre (Santiago de Chile, Chile)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Eduardo Carrasco Pirard og 7 andre

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket QUILAPAYÚN — registreringsansøgning nr. 9 267 287

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 10. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1518/2019-4)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres eller tilbagekaldes, og sagsøgeren gives medhold i alle sine påstande.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001, sammenholdt med artikel 6b, stk. 1, i Pariserkonventionen.

Sag anlagt den 31. juli 2020 — Tecnica Group mod EUIPO — Zeitneu (formen på en støvle)

(Sag T-483/20)

(2020/C 320/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tecnica Group SpA (Gaiava del Montello, Italien) (ved advokat C. Sala)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Zeitneu GmbH (Zürich, Schweiz)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tecnica Group SpA

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (formen på en støvle) — EU-varemærke nr. 10 168 441

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 18. maj 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1093/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af princippet om den materielle retskraft i henhold til artikel 123 og 124 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af legalitetsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik i henhold til artikel 123 og 124 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning i henhold til artikel 123 og 124 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 127 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Sag anlagt den 3. august 2020 — H&H mod EUIPO — Giuliani (Suisse)

(Sag T-486/20)

(2020/C 320/56)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Health and Happiness (H&H) Hong Kong Ltd (Hong Kong, Kina) (ved solicitors D. Rose og L. Flascher samt N. Saunders, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Giuliani SpA (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Health and Happiness (H&H) Hong Kong Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket Swisse i farverne rød, sort og hvid — EU-varemærkeregistrering nr. 3 252 152

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. maj 2020 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2185/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 63, stk. 2, og artikel 95, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 41 Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- Tilsidesættelse af artikel 146, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
- Tilsidesættelse af artikel 7, sammenholdt med artikel 59, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 5. august 2020 — Guerlain mod EUIPO (formen på en aflang, konisk og cylindrisk læbestift)

(Sag T-488/20)

(2020/C 320/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guerlain (Paris, Frankrig) (ved advokat T. de Haan)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om tredimensionalt EU-varemærke (formen på en aflang, konisk og cylindrisk læbestift) — registreringsansøgning nr. 17 958 667

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2292/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagens behandling ved Første Appellkammer ved EUIPO.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. juli 2020 — Sfera Joven mod EUIPO — Koc (SFORA WEAR)**(Sag T-493/20)**

(2020/C 320/58)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Sfera Joven, SA (Madrid, Spanien) (ved advokat J.L. Rivas Zurdo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Andrzej Koc (Kobyłka, Polen)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Andrzej Koc

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket SFORA WEAR — registreringsansøgning nr. 15 853 245

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 15. maj 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2030/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den, idet indsigerens klage afvises, stadfæster indsigelsesafdelingens afgørelse i indsigelsessag B 2 834 862 og anerkender, at EU-varemærke nr. 15 853 245, SFORA WEAR (ordmærke), delvis kan registreres for visse varer i klasse 18 og 25, som det adskiller fra andre varer.
- Modparten eller modparterne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Utilstrækkelig bedømmelse af beviserne for brug af det varemærke, som indsigelsen er støttet på, og tilsidesættelse af artikel 10, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/625.
 - Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 og tilsidesættelse af de kriterier for klassificering, som er fastsat i Nicearrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957 (som senest ændret) samt de vejledende bemærkninger hertil og WIPO's analyse af denne klassificering.
-

Sag anlagt den 10. august 2020 — Makk mod EUIPO — Ubati Luxury Cosmetics (PANTA RHEI)**(Sag T-501/20)**

(2020/C 320/59)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Stefan Makk (Graz, Østrig) (ved advokat I. Hödl)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Ubati Luxury Cosmetics, SL (Alcobendas, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Stefan Makk*Det omtvistede varemærke:* International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket PANTA RHEI — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret nr. 1 393 404*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 9. juni 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2337/2020-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået i forbindelse med den foreliggende sag for Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. august 2020 — Soapland mod EUIPO — Norma (Manòu)**(Sag T-504/20)**

(2020/C 320/60)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* Soapland GmbH & Co. OHG (Andernach, Tyskland) (ved advokat M. Gail)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Norma Lebensmittelfilialbetrieb Stiftung & Co. KG (Nürnberg, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Soapland GmbH & Co. OHG

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket Manòu — registreringsansøgning nr. 14 704 481

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. juni 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1504/2019-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), sammenholdt med art. 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 11. august 2020 — Guo mod EUIPO — Sand Cph (sandriver)

(Sag T-505/20)

(2020/C 320/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Xiuling Guo (Shanyang Town, Kina) (ved advokat L. Le Stanc)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sand Cph A/S (København, Danmark)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Xiuling Guo

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket sandriver — EU-varemærke nr. 15 856 297

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. juni 2020 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2019/2019-2)

Påstande

- Det søgsmål, der er anlagt til prøvelse af den anfægtede afgørelse, antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.

- EUIPO tilpligtes at betale de af sagsøgeren afholdte omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 som følge af konstateringen af, at der forelå risiko for forveksling i offentlighedens bevidsthed mellem det ældre EU-ordmærke nr. 3 105 491 og sagsøgerens yngre EU-semifigurmærke nr. 15 856 297.

Sag anlagt den 14. august 2020 — Daimler mod Kommissionen

(Sag T-509/20)

(2020/C 320/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Daimler AG (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne N. Wimmer, C. Arhold og G. Ollinger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse, som er truffet af sagsøgte i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009⁽¹⁾ annulleres — navnlig i medfør af artikel 8, stk. 5, andet afsnit — for så vidt som denne afgørelses artikel 1, stk. 1, sammenholdt med tabel 1 og tabel 2 i bilag I angiver de for sagsøgeren gældende gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i tabellernes spalte D og CO₂-besparelser fra miljøinnovationer i tabellernes spalte I.
- Afgørelsen af sagen udsættes, indtil der er truffet en endelig afgørelse, hvorved sag T-359/19 afsluttes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål nedlægges der påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2020/1035 af 3. juni 2020 om bekræftelse eller ændring af den foreløbige beregning af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner og de specifikke emissionsmål for fabrikanten af personbiler og lette erhvervskøretøjer for kalenderåret 2018 i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631⁽²⁾.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 12, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 443/2009, sammenholdt med artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158⁽³⁾ og artikel 6, stk. 1, i gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 725/2011⁽⁴⁾. Sagsøgte har med sin afgørelse tilsidesat disse bestemmelser, idet sagsøgte ikke inden for rammerne af den prøvningsmetode, den anvendte til ad-hoc-prøvningen, foretog den krævede specifikke forbehandling.
 - Kommissionen har fastsat en særlig prøvningsmetodologi i artikel 1, stk. 3, i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158. I tiende betragtning til denne afgørelse har Kommissionen indirekte angivet, at denne prøvningsmetodologi kræver en specifik forbehandling.

- Uden en specifik forbehandling kan der ikke gives resultater, der kan verificeres, gentages og sammenlignes, hvilket er i strid med artikel 6, stk. 1, første afsnit, i gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 725/2011.
 - Såfremt verifikationsproceduren gennemføres uden en specifik forbehandling, er det umuligt på en realistisk måde og med stor statistisk signifikans at påvise de CO₂-besparelser, der opnås ved brug af den innovative teknologi, hvilket er i strid med artikel 6, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011.
 - Uden en specifik forbehandling mangler endvidere en tilstrækkelig henvisning til de lovpligtige »prøvningsprocedurer«, der skal foretages i henhold til New European Drive Cycle (»NEDC«) eller Worldwide harmonised Light-duty vehicle Test Procedures (WLTP) som omhandlet i henholdsvis forordning (EU) nr. 692/2008 ^(?) eller forordning (EU) 2017/2011 ⁽⁶⁾. I henhold til hensigten og formålet med verifikationsproceduren og niende betragtning til gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 skal den pågældende procedure imidlertid tilpasses »prøvningsprocedurer«, hvilket også er grunden til, at den specifikke forbehandling — i overensstemmelse med fremgangsmåden i disse procedurer — er nødvendig.
2. Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 12, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011.
- Sagsøgte har ydermere tilsidesat artikel 12, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 ved at fastslå, at der ikke skal tages hensyn til miljøinnovationerne for 2018, til trods for at den pågældende bestemmelse fastsætter, at det kun er muligt ikke at tage hensyn til en afgørelse for det følgende kalenderår.
3. Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til en retfærdig rettergang.
- Sagsøgte undlod at høre sagsøger, hvilket er i strid med de krav, der følger af det almindelige retsprincip om retten til forsvar og af kravene i artikel 41, stk. 2, litra a), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
4. Med det fjerde anbringende gøres det gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten.
- Sagsøgte har endvidere undladt at give en tilstrækkelig begrundelse, hvilket er i strid med de krav, som følger af artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I den anfægtede afgørelse har sagsøgte alene henvist abstrakt til fravigelserne i prøvemethoden. Sagsøgte har ikke udtalt sig om spørgsmålet, om og hvorvidt prøvningsmetoden krævede en specifik forbehandling, og om sagsøgte tillod en sådan prøvemethode i gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23.4.2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT 2009, L 140, s. 1).

⁽²⁾ EUT 2020, L 227, s. 37.

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/158 af 30.1.2015 om godkendelse af to højeffektive generatorer fra Robert Bosch GmbH som innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissioner fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (EUT 2015, L 26, s. 31).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 725/2011 af 25.7.2011 om indførelse af en procedure for godkendelse og certificering af innovative teknologier til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 (EUT 2011, L 194, p. 19).

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 af 18.7.2008 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT 2008, L 199, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/1151 af 1.6.2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 og Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 (EUT 2017, L 175, s. 1).

Sag anlagt den 12. august 2020 — Zardini mod Kommissionen**(Sag T-511/20)**

(2020/C 320/63)

*Processprog: italiensk***Parter***Sagsøger:* Alessandro Zardini (Marano di Valpollicella, Italien) (ved advokat M. Velardo)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelsen af 20. juni 2019, hvorved sagsøgeren blev udelukket fra deltagelse i prøverne ved assessmentcentret i forbindelse med udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, annulleres.
- Afgørelsen af 31. oktober 2019, hvorved der blev givet afslag på anmodningen om revurdering af udelukkelsen fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, annulleres.
- Ansættelsesmyndighedens afgørelse af 7. maj 2020, hvorved der blev givet afslag på den administrative klage i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-456/20, LA mod Kommissionen, og sag T-474/20, LD mod Kommissionen.

Sag anlagt den 14. august 2020 — Asempre mod Kommissionen**(Sag T-513/20)**

(2020/C 320/64)

*Processprog: spansk***Parter***Sagsøger:* Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia (Asempre) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Piqueras Ruiz, I. Igartua Arregui og M. Troncoso Ferrer)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3108 final af 14. maj 2020 om statsstøtte SA.50872 (2020/NN) — Kompensation til Correos for befordringspligten, 2011-2020, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Nærværende sag er anlagt til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse C(2020) 3108 final af 14. maj 2020 om statsstøtte SA.50872 (2020/NN) — Kompensation til Correos for befordringspligten, 2011-2020, hvorved Kommissionen blandt andet fastslog, at den kompensation, som Correos modtager for offentlig tjeneste i perioden 2011-2020, udgør ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, men at den imidlertid er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette fastslog, at en del af den kompensation, som staten har udbetalt i den undersøgte periode, skulle henregnes til perioden før 2011, og nærmere bestemt til perioden 2007-2010. Såfremt hensigten er at gøre gældende, at den omhandlede budgetpost omfatter Correos' opfyldelse af befordringspligten i årene 2008, 2009 og 2010, og at den derfor skal anses for at være støtte, som kan henregnes til disse perioder, burde dette fremgå af budgetkoden med indledningsvis angivelse af henholdsvis år »2007«, »2008«, »2009« eller »2010«. Dette var imidlertid ikke tilfældet. Budgetposterne blev derimod angivet som 2011 1701 491N 441 og 2013 1703 491N 442. Dette betyder, at de blev tilskrevet en tjeneste, der var udført og betalt i dette år og ikke i et andet.

2. Det andet anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT 1997, L 15, s. 14).

- I denne forbindelse gøres det gældende, at udgifterne ved de administrative meddelelser i den pågældende periode ikke kunne være genstand for statslig kompensation, idet statslig kompensation er ulovlig støtte, som er uforenelig med det indre marked, hvilket Kommissionen ikke desto mindre så bort fra i den anfægtede afgørelse. Kommissionen har således indtaget en helt anden holdning end Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia (den spanske konkurrencestyrelse) ved at lade udgifterne ved de administrative meddelelser være en del af beforsringspligten, og ved dermed at antage, at de kan godtgøres ved statslig kompensation. Ved på denne måde at afvise den holdning, som den spanske konkurrencestyrelse i sin egenskab af forvaltningsmyndighed i postsektoren havde indtaget, har Kommissionen således tilsidesat sin pligt til at opfylde de procesgarantier, som anvendelsen af artikel 107 TEUF bør indebære.

3. Det tredje anbringende vedrører et åbenbart urigtigt skøn og en tilsidesættelse af artikel 107 TEUF.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen ikke skulle have udelukket beløb forbundet med fritagelse for ejendomsskat og erhvervsskat ved beregningen af den omhandlede støtte.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA